

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ครอบคลุมสาระสำคัญต่าง ๆ คือ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างชั้นปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ที่มีต่อทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ต่อทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน กรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2539 โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,338 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 459 คน นักเรียนชาย 225 คน นักเรียนหญิง 234 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 446 คน นักเรียนชาย 225 คน นักเรียนหญิง 221 คน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 433 คน นักเรียนชาย 216 คน นักเรียนหญิง 217 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง มีความตรงเชิงเนื้อหา และมีความเป็นปรนัย จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และมีความเชื่อมั่นจากการหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach, 1972) มีค่าความเชื่อมั่น ที่ระดับ 0.92 แบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษานี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ส่วนตัวของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 12 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 2 ประเด็น ประเด็นที่ 1 เป็นด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา ประเด็นที่ 2 เป็นด้านประโยชน์ของวิชาพลศึกษา ซึ่งแยกเป็น 5 ประเด็นย่อย ได้แก่ 1.ด้านร่างกาย 2.ด้านจิตใจ 3.ด้านอารมณ์ 4.ด้านสังคม 5.ด้านสติปัญญา จำนวนทั้งหมด 52 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 6 ระดับ ของ ลิกเคอร์ท (Likert)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงอธิบดีกรมสามัญศึกษา แล้วนำส่งหนังสือขอความร่วมมือพร้อมทั้งแบบวัดทัศนคติส่งทางไปรษณีย์ รวมทั้งไปส่งด้วยตนเอง ตามโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานครจำนวน 24 โรงเรียน ใน 8 กลุ่มโรงเรียนของกรมสามัญศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมด 1,338 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC FOR WIN (Statistical Package for the Social Sciences Personal Computer for Windows) กับไมโครคอมพิวเตอร์ ค่าสถิติที่ใช้ในการนำเสนอได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม (t-test) การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แยกกล่าวสรุปเป็นดังนี้ คือ

1. สรุปสถานภาพของผู้ตอบแบบวัดทัศนคติ
2. สรุปผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระ (t-test for independent samples)
4. สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างชั้นปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)
5. สรุปผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ที่มีต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance)

1. สรุปสถานภาพของผู้ตอบแบบวัดทัศนคติ

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

- 1.1 ส่วนมากชอบดูการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 94.5
- 1.2 ส่วนมากชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 88.4
- 1.3 ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนส่วนมากได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 78.2 โดยช่วงเวลาที่ใช้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาส່วนมากเป็นช่วงหลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาเป็นช่วงพักกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 7.5
- 1.4 นักเรียนส่วนมากไม่ได้ทบทวนทักษะของวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 54.9
- 1.5 ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากชอบดูการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 83.9 และส่วนมากชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 51.0
- 1.6 คะแนนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ที่เรียนมาของนักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับ 3 คิดเป็น ร้อยละ 50.4 รองลงมาอยู่ในระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 32.3
- 1.7 นักเรียนส่วนมากใช้เวลาว่างเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 33.1 รองลงมาได้แก่ อ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 22.3
- 1.8 นักเรียนส่วนมากคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.9

2. เมื่อจำแนกตัวแปรตามระดับชั้นปี มีรายละเอียดดังนี้

2.1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

- 2.1.1 ส่วนมากชอบดูการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 98.3
- 2.1.2 ส่วนมากชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 88.8
- 2.1.3 ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนส่วนมากได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 81.5 โดยช่วงเวลาที่ใช้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาส່วนมากเป็นช่วงหลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 62.5 รองลงมาเป็นช่วงพักกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 7.0
- 2.1.4 นักเรียนส่วนมากไม่ได้ทบทวนทักษะของวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 55.3
- 2.1.5 ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากชอบดู กระแ่ ัจ ฉี ศ คี ดปี ฉี ดละ 84.7 และส่วนมากไม่ชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 51.4

2.1.6 คะแนนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ที่เรียนมาของนักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 51.4 รองลงมาอยู่ในระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 29.8

2.1.7 นักเรียนส่วนมากมักใช้เวลาว่างเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมาได้แก่ ไปเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 21.6

2.1.8 นักเรียนส่วนมากคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 35.9 รองลงมาคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 14.9

2.2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.1 ส่วนมากชอบดูการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 93.9

2.2.2 ส่วนมากชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 87.2

2.2.3 ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนส่วนมากได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76.2 โดยช่วงเวลาที่ใช้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาสวนมากเป็นช่วงหลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 57.4 รองลงมาเป็นช่วงพักกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 7.0

2.2.4 นักเรียนส่วนมากไม่ได้พบทบทวนทักษะของวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 52.2

2.2.5 ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากชอบดูการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 84.1 และส่วนมากชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 54.0

2.2.6 คะแนนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ที่เรียนมาของนักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 49.8 รองลงมาอยู่ในระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 31.6

2.2.7 นักเรียนส่วนมากมักใช้เวลาว่างเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 33.0 รองลงมาได้แก่ ไปเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 21.7

2.2.8 นักเรียนส่วนมากคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 13.5

2.3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

2.3.1 ส่วนมากชอบดูการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 89.6

2.3.2 ส่วนมากชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 89.6

2.3.3 ในวันหนึ่ง ๆ นักเรียนส่วนมากได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 76.7 โดยช่วงเวลาที่ใช้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามากเป็นช่วงหลังเลิกเรียน คิดเป็นร้อยละ 54.4 รองลงมาเป็นช่วงพักกลางวัน คิดเป็นร้อยละ 8.8

2.3.4 นักเรียนส่วนมากไม่ได้ทบทวนทักษะของวิชาพลศึกษา คิดเป็นร้อยละ 57.0

2.3.5 ผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากชอบดูการแข่งขันกีฬา คิดเป็นร้อยละ 82.7 และส่วนมากชอบเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 50.6

2.3.6 คะแนนวิชาพลศึกษาตั้งแต่ที่เรียนมาของนักเรียนส่วนมากอยู่ในระดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 49.9 รองลงมาอยู่ในระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 35.6

2.3.7 นักเรียนส่วนมากมักใช้เวลาว่างเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 30.5 รองลงมาได้แก่ อ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 27.0

2.3.8 นักเรียนส่วนมากคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคิดว่าวิชาพลศึกษามีประโยชน์ทางด้าน ร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 18.2

2. สรุปผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

จากการใช้แบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ในประเด็นหลัก 2 ประเด็น คือ

1.ด้านคุณค่าของวิชาพลศึกษา 2.ด้านประโยชน์ของวิชาพลศึกษา ซึ่งแบ่งเป็นประเด็นย่อย 5 ประเด็น ได้แก่ 1.ด้านร่างกาย 2.ด้านจิตใจ 3.ด้านอารมณ์ 4.ด้านสังคม 5.ด้านสติปัญญา ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (จากคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 6.00) พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.59$) เมื่อวิเคราะห์ตามตัวแปรเพศแล้ว ปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในระดับดีมากเหมือนกัน ($\bar{X}=4.62$ และ 4.56 ตามลำดับ) และเมื่อวิเคราะห์ตัวแปรระดับชั้นปีแล้ว ปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ 6 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในระดับดีมากเหมือนกัน ($\bar{X}=4.60, 4.60$ และ 4.57 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาตามตัวแปรระดับชั้นปีโดยแยกเป็นเพศชายและหญิง ปรากฏว่าโดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในทุกระดับชั้นปี

มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาในระดับดีเหมือนกัน (ม.4 ชาย $\bar{X}=4.57$, หญิง $\bar{X}=4.62$,
ม.5 ชาย $\bar{X}=4.68$, หญิง $\bar{X}=4.52$, ม.6 ชาย $\bar{X}=4.62$, หญิง $\bar{X}=4.53$)

3. สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระ (t-test)

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนชายมีทัศนคติดีกว่านักเรียนหญิง และเมื่อแยกพิจารณาตามระดับชั้นปีแล้วปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักเรียนชายมีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาดีกว่านักเรียนหญิง ส่วนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 6 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. สรุปผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างชั้นปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. สรุปผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ที่มีต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ที่มีต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเพศมีอิทธิพลต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยความแตกต่างทางเพศ จะมีผลต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา โดยเมื่อดูจากแผนภูมิที่ 1 แล้ว จะเห็นได้ว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงเมื่อเรียนในชั้นที่สูงขึ้น จะมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ต่างกัน โดยนักเรียนชายจะเปลี่ยนแปลงไปในทางเพิ่มมากขึ้น ส่วนนักเรียนหญิงจะเป็นไปในทางตรงกันข้ามคือลดลง

อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยได้แยกอภิปรายเป็นดังนี้ คือ

1. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
3. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างชั้นปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร
4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปีที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

1. ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์หรือข้อมูลที่พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมี ทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}=4.59$) ซึ่งเมื่อพิจารณาตามการเปรียบเทียบกับ เกณฑ์มาตรฐานของ เบสท์ (Best, 1970) แล้ว เกณฑ์ระดับดีมากอยู่ระหว่าง 4.50 ถึง 5.59 จากคะแนนสูงสุด 6.00 จึงเห็นได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมากตอนต้น ๆ ซึ่งใกล้เคียงกับการศึกษาของ ศุภชัย มั่นใจตรง (2526) และนพรัตน์ บุญถมบุญรอดกุล (2533) ที่ใช้แบบวัดทักษะคิดของสุรศักดิ์ ศุภเมธีวรกุล (2525) ที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับเช่นกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของ คะแนนทักษะคิดต่อวิชาพลศึกษา เท่ากับ 4.52 และ 4.38 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนของครูพลศึกษา ยังพัฒนาไปได้ไม่มากเท่าที่ควร และยังไม่บรรลุตามปรัชญาของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี เพื่อที่จะได้รู้และยอมรับในประโยชน์ของวิชาพลศึกษาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อที่จะได้นำไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันต่อไป ดังที่ จิระวัฒน์ วงศ์สวัสดิวัฒน์ (2538) กล่าวถึงลักษณะของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติมีความเข้ม ซึ่งจะบอกถึงความมากน้อยของทัศนคติ ยิ่งมีทัศนคติในระดับเข้มมากต่อสิ่งใด ก็จะมีการยอมรับและพร้อมที่จะกระทำตามในสิ่งนั้นมากตามไปด้วย และจากผลของการวิจัยที่พบว่า คะแนนทัศนคติต่อประโยชน์ของวิชาพลศึกษาทางด้านร่างกายของนักเรียนอยู่ในระดับสูง ส่วนคะแนนทัศนคติด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับต่ำกว่ามาก จึงทำให้ค่าเฉลี่ยปรากฏออกมาในระดับดังกล่าว ดังที่ อัลพอร์ต (Allport, 1967) กล่าวไว้ว่า "ทัศนคติ เป็นผลมาจากการเรียนรู้ และประสบการณ์" จึงแสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษายังคงเน้นการสอนทักษะเป็นสำคัญ ดังนั้นนักเรียนบางคนปฏิบัติทักษะได้ไม่ดี หรือไม่ประสบผลสำเร็จ ก็จะทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีเท่าที่ควรตามไปด้วย ดังที่ เฮนริคและเคนเนดี (Henrick and Kenedy, 1968) กล่าวไว้ว่า "การที่ทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปในทางลบ เป็นผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ที่ผู้เรียนรู้สึกว่ ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน และหากว่าผู้เรียนไม่สามารถพัฒนาระดับการเรียนให้ดีขึ้นได้ ทัศนคติของผู้เรียนจะเปลี่ยนแปลงไป เมื่อเทียบกับทัศนคติที่เริ่มเรียนมา" ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533 ในวิชาพลศึกษา ที่พบว่า ครูพลศึกษา ยังไม่มีความชัดเจนในการใช้หลักสูตร ภาคเอกสารด้านหลักสูตรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการจัดกิจกรรม ทั้งยังขาดเครื่องมือในการวัดและประเมินผล จึงทำให้ไม่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้ครบทุกด้าน และจากการศึกษาของ อาวีวรรณ ผลโพธิ์ ที่พบว่า ครูพลศึกษาให้ความสำคัญกับ

การสอนด้านทักษะมากกว่าด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนไม่เป็นไปตามหลักปรัชญา หรือจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ได้เท่าที่ควร

นอกจากนี้แล้วยังแสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาจัดการเรียนการสอนโดยไม่ได้เน้นถึงคุณค่าและประโยชน์ของวิชาพลศึกษามากเท่าที่ควร ซึ่งตามหลักการสอนที่ กาย (Gagne, 1976) กล่าวไว้ว่า ก่อนที่จะดำเนินการสอนทุกครั้งครูจะต้องสร้างความสนใจ โดยการช่วยให้นักเรียนอยากรู้อยากเรียน และจะต้องแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียน ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงจุดหมายปลายทางอย่างกว้าง ๆ ของสิ่งที่เรียนว่า จะเรียนอะไร และจะเกิดผลอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ แฮสและแกรดี (Hass and Grady, 1975 อ้างถึงใน ลัดดา กิติวิภาต, 2535) ที่ว่า "การบอกให้ผู้รับสารรู้ล่วงหน้าว่าเรากำลังจะได้รับข้อมูลเรื่องอะไร จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสาร" สำหรับตัวนักเรียนที่มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่มากเท่าที่ควร อาจเนื่องจากวิชาพลศึกษามีหน่วยกิตไม่มากนัก (0.5 หน่วยกิต) และไม่ได้นำไปใช้ในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา อีกทั้งการที่จะทำให้ผลการเรียนในวิชาพลศึกษาที่เน้นการสอนในด้านทักษะได้ผลการเรียนดีนั้น นักเรียนจะต้องใช้เวลาส่วนหนึ่งในการฝึกซ้อมทักษะ ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นนี้มักจะเน้นการเรียนทางวิชาการ จึงไม่สนใจในกิจกรรมพลศึกษาและการกีฬาเท่าที่ควร (การกีฬาแห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.) ดังผลจากการวิเคราะห์สถานการณ์ภาพส่วนตัวของนักเรียน พบว่า นักเรียนส่วนมากไม่ได้มีการทบทวนทักษะของวิชาพลศึกษา

2. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัย และสอดคล้องกับการศึกษาของนพรัตน์ บุญสมบุรณ์ฤต (2533) อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนสหศึกษา มีนักเรียนหญิงและนักเรียนชายเรียนรวมกัน อีกทั้งครูพลศึกษาอาจไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเพศเท่าที่ควร ซึ่งตามหลักการสอนที่ อภรณ์ ใจเที่ยง (2537) กล่าวไว้ว่า "การสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พยายามมอบงานให้ตรงกับความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน" นอกจากนี้แล้ววิธีการสอนของครูพลศึกษาที่เน้นการสอนทักษะ ยังเป็นผลทำให้ความแตกต่าง

ทางเสรี ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ส่งผลให้เกิดความแตกต่างกันมากขึ้น ดังที่ ทริเอนดิส (Triandis, 1971) กล่าวไว้ว่า “ผู้รับข่าวสารที่มีระดับความสามารถต่ำ และข้อมูล มีความยุ่งยากซับซ้อน ก็จะหลีกเลี่ยงไม่ยอมรับฟัง เพราะเชื่อว่าตนไม่สามารถจะทำความเข้าใจ ได้” และจากหลักการสอนวิชาพลศึกษาที่ใช้กีฬาเป็นสื่อ เพื่อให้เกิดการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ถ้านักเรียนไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมมากนัก พัฒนาการนั้นก็ย่อมลดน้อยลงไปด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฮอทจาติ (Hojjati, 1980) ที่พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรม พลศึกษาที่แตกต่างกัน จะทำให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา แตกต่างกันไปด้วย ดังผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักเรียนที่พบว่า นักเรียนชาย ชอบดูการแข่งขันกีฬา ชอบเล่นกีฬา ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย มากกว่านักเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เฟอริจัน (Ferguson, 1989) ที่พบว่า ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน

3. ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ระหว่างชั้นปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

จากผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า โดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 มีทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้ กีฬาเป็นสื่อ การเรียนในแต่ละระดับชั้นจึงจบในตัวของมันเอง ไม่ได้ต่อเนื่องเหมือนกับวิชาอื่น ที่ต้องเรียนเรื่องง่าย ๆ ก่อนแล้วถึงเรียนในเรื่องที่ยากขึ้นไป ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าทัศนคติเกิดจาก การเรียนรู้ และประสบการณ์ ดังนั้นผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล จึงแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ หรือประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นต่าง ๆ ทำให้เกิดการพัฒนาคติ ติได้ไม่มากเท่าที่ควร ที่จะเห็นความแตกต่างอย่างชัดเจน อาจเนื่องมาจากครูพลศึกษาส่วนใหญ่ มีวิธีการจัดการเรียนการสอนเหมือน ๆ กัน จึงไม่ได้เสริมสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้นกับ นักเรียนที่เรียนในชั้นสูงขึ้นไปได้เท่าที่ควร ดังจะสังเกตได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชา พลศึกษา ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4,5 และ6 นั้นใกล้เคียงกันมาก (\bar{X} =4.60, 4.60 และ4.57 ตามลำดับ)

4. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร

จากผลการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ที่มีต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง พบว่าเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้คือ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปี ต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าเพศมีอิทธิพลต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 พบว่า นักเรียนชายมีค่าเฉลี่ย 4.57, 4.68 และ 4.62 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ย 4.62, 4.52 และ 4.53 ตามลำดับ และจากแผนภูมิที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ความแตกต่างทางเพศจะมีผลต่อคะแนนทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเมื่อเรียนในชั้นที่สูงขึ้น จะมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาที่ต่างกัน โดยนักเรียนชายจะเปลี่ยนแปลงไปในทางเพิ่มมากขึ้น ส่วนนักเรียนหญิงจะเป็นไปในทางตรงกันข้ามคือการเปลี่ยนแปลงไปในทางลดลง แสดงว่า ความแตกต่างระหว่างเพศจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ในแต่ละระดับชั้น ซึ่งอาจเนื่องมาจากการพัฒนาการของนักเรียนในวัยนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาการทางด้านร่างกาย ที่เริ่มมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยในนักเรียนชายจะมีการพัฒนาการของกล้ามเนื้อมากกว่านักเรียนหญิง ดังนั้นการจัดกิจกรรมของครูพลศึกษา ถ้าไม่คำนึงถึงด้านนี้มากนัก จะทำให้ผลของความแตกต่างระหว่างเพศมีมากขึ้น โดยนักเรียนหญิงจะไม่ประสบผลสำเร็จในการเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา ดังที่ วรศักดิ์ เทียบรอบ (2527) กล่าวไว้ว่า ถ้านักเรียนเห็นว่า กิจกรรมบางอย่างยากเกินไป หรือเกินกว่าความสามารถของตนเองที่จะกระทำได้ จะเกิดความท้อถอยหรือความเบื่อหน่ายในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าการเรียนการสอนที่มีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงเรียนรวมกันด้วยแล้ว ความแตกต่างของนักเรียนก็ยิ่งมีมากขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา ครูควรจะเน้นหรือประเมินผล ในด้านเกี่ยวกับความถูกต้องของขั้นตอนในการปฏิบัติมากกว่าจำนวนครั้งที่ทำได้ เพื่อที่จะให้นักเรียนได้มีโอกาสหรือสามารถทำได้สำเร็จทุกคน และสิ่งสำคัญจะต้องคำนึงถึงคือ ความแตกต่างของนักเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเป็นอย่างมาก

ในขณะเดียวกันในวัยนี้ นักเรียนหญิงมักจะมีความรักสวยรักงาม จึงอาจไม่สนใจการออกกำลังกายเท่าที่ควร โดยคิดว่าเมื่อเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายแล้วจะทำให้ร่างกายสกปรกจากเหงื่อที่ออกมา รวมทั้งเครื่องแบบนักเรียนที่ใส่เป็นกระโปรง จึงอาจทำให้ไม่เหมาะสมกับการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเหมือนกับนักเรียนชาย ซึ่งจากการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของนักเรียนแล้ว พบว่า นักเรียนหญิงได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย น้อยกว่านักเรียนชาย และร้อยละของนักเรียนหญิงในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย ก็ลดลงจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนหญิงส่วนมากใช้เวลาว่างเพื่ออ่านหนังสือ ส่วนนักเรียนชายใช้เวลาว่างในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเป็นส่วนมาก จึงแสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นในทางตรงกันข้ามกัน โดยนักเรียนหญิงมีการเปลี่ยนแปลงในทางลดลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เฟอริกูสัน (Ferguson, 1989) ที่ว่า พฤติกรรมการออกกำลังกาย มีผลทำให้ทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาเปลี่ยนแปลงไปได้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่เกี่ยวข้อง

1.1 ด้านตัวครูพลศึกษา จากผลการวิจัยที่พบว่า ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับที่น่าจะต้องให้ความสนใจมากขึ้นเป็นพิเศษ ครูพลศึกษาจึงควรหาทางปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและการประเมินผล ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยหาวิธีการสอนแบบใหม่ ๆ หรือนำหลักการทางวิทยาศาสตร์การกีฬาเข้ามาช่วย เช่น จิตวิทยา สรีรวิทยา วิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว โภชนาการ เป็นต้น เพื่อที่จะได้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนได้มากที่สุด และเป็นไปตามหลักปรัชญาของวิชาพลศึกษา ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และที่สำคัญที่สุดต้องทำให้ผู้เรียนเห็นถึงคุณค่าของวิชาพลศึกษาให้ได้ โดยที่ไม่ได้มองวิชาพลศึกษาว่า เป็นเพียงการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้เล่นกีฬาเป็นอย่างเดียวเท่านั้น

1.2 สถาบันผลิตครูพลศึกษา ควรจะเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดความรู้อย่างชัดเจนในเรื่องปรัชญาการสอนวิชาพลศึกษา ให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อให้เกิดผลตามปรัชญาทางพลศึกษา ไม่ใช่เพียงแต่สอนให้ผู้เรียนได้มีความชำนาญในเรื่องกีฬาเท่านั้น โดยเฉพาะควรจะต้องเน้นหนักในเรื่องของวิทยาศาสตร์การกีฬา เพื่อเป็น

แนวทางให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด รวมทั้งสิ่งสำคัญที่สุด คือการปลูกฝังจิตสำนึกของความเป็นครู ให้กับผู้เรียนด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำแบบวัดทัศนคติไปใช้

2.1 แบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัย ได้สร้างขึ้นมานี้ มีความตรงเชิงเนื้อหา และมีความเป็นปรนัย จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และมีความเชื่อมั่น จากการหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach, 1972) มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.92 ก่อนที่จะนำไปใช้ควรดูคำแนะนำในการนำไปใช้ในภาคผนวก จ.ก่อน

2.2 แบบวัดทัศนคติต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นนี้ เพื่อใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครเท่านั้น ถ้าจะใช้กับ นักเรียนในต่างจังหวัด ควรจะต้องทดสอบความตรง และความเชื่อมั่น ก่อนที่จะใช้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

3.1 ควรจะได้มีการศึกษาทัศนคติต่อวิชาพลศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นด้วย รวมทั้งควรจะได้มีการศึกษาเป็นระยะ ๆ ไป เพื่อที่จะได้ทราบผลของการสอนของครู พลศึกษา เพื่อที่จะได้เป็นข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป

3.2 ควรจะได้มีการศึกษาทัศนคติต่อการสอนวิชาพลศึกษา ของครูพลศึกษด้วย เหมือนกัน เพื่อจะได้ทราบจุดบกพร่องและจะได้มีการพัฒนาและปรับปรุง ประสิทธิภาพต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย